

Note. Recenzii**UN DICȚIONAR INCOMPLET NU ASPIRĂ
LA ETERNITATE!¹**

Lect. univ. dr. Coriolan PĂUNESCU
Universitatea "Danubius" din Galați

Îmi cade în mână, târziu, chiar foarte târziu, o lucrare interesantă, de excepție chiar; ea se intitulează "Scripta manent" și vrea să fie, după cum se subintitulează, un ghid biobibliografic al scriitorilor din Radio. În fapt o lucrare construită pe principiul dicționarului, care înfățișează, în ordine alfabetică, activitatea unor scriitori care au slujit această mare instituție românească, de la începuturi și până astăzi.

Această lucrare, semnată de Titus Vîjeu, poet și realizator de emisiuni culturale, atât înainte, cât și după momentul '89, beneficiază de o admirabilă copertă de colecție, și, firește, de o frumoasă scriitură, la care, se pare, au colaborat mai multe colective de redactori de la **centru** și, evident, de la studiourile regionale.

Cercetând arhivele, pe toate suporturile posibile (hârtie, benzi magnetice etc.), aceștia au dat la iveală multe nume, mai mult sau mai puțin "sonore". Inevitabil, N. Iorga, Ion Petrovici, Constantin Rădulescu-Motru, Vasile Voiculescu, Constantin Kirițescu, Alexandru Cazaban, Emanoil Bucuța, Alexandru Stark, Catinca Ralea ș. a., care figurează cu spații corespunzătoare importanței lor. Desigur, profilul fiecăruia este scris în aceeași tonalitate, deloc patetică, deloc plină de o facilă sau nestăvilită admirație. Ai zice, desigur, că, prin aceste rânduri, i se dă "cezarului ce este al cezarului" (...), ceea ce înseamnă că autorul dicționarului a cântărit fiecare cuvânt, fiecare nuanță a expresiei.

Și, totuși, dicționarul acesta nu este ilustrativ doar prin ținuta sa tipografică, sau prin cea literară, și nici prin nota de imparțialitate a acestuia;

¹ Vîjeu, Titus, *Scripta manent. Ghid bibliografic al scriitorilor din Radio*, Societatea Română de Radiodifuziune, București, 2004.

pentru că, deși scris **cu dragoste**, cum citim în **cuvânt înainte** (semnat de Sebastian Sârcă), nu toți scriitorii din Radio strălucesc în egală măsură cu mărimea spațiilor acordate ; dar, lucru și mai trist, unii scriitori și jurnaliști de radio au fost omiși, probabil cu bună știință, ceea ce înseamnă că dicționarul strălucește și în alt fel! Dacă toți acești absenți ar fi fost printre noi astăzi, nu ne-ar fi interesat prezența sau absența lor în această lucrare. Din păcate, unii au trecut demult Styxul, ceea ce înseamnă că ei nu se mai pot apăra de această nedreptate. Ne referim, în primul rând, la poetul Corneliu Sturzu care, deși ex-lucrător al studioului din Iași, nu figurează în acest dicționar! E drept, el nu mai este printre noi, fizic, dar opera lui a rămas, chiar dacă vreun colaborator al d-lui Titus Vîjeu a trecut peste ea cu ușurință. Să nu-l fi cunoscut Titus Vîjeu pe confratele Sturzu, cel care a condus, prin anii '60-'70, studioul din Iași, iar mai târziu revistele *Cronica* și *Convorbiri literare*? Greu de presupus acest lucru, mai ales că poetul era, în ultimul timp, și universitar, iar revistele de cultură bucureștene îl publicau cu plăcere, ba chiar cu o anume frenezie.

Probabil, în munca sa plină de responsabilități, dl Titus Vîjeu nu a sesizat această regretabilă omisiune de sorginte ieșeană. Să fie, însă, și altceva la mijloc? Să aibă Corneliu Sturzu, acum, adică în moarte, atât de proaste... referințe politice? Să fie la mijloc resentimentele unor subalterni ai lui Corneliu Sturzu și promovați de dl Titus Vîjeu în comisia teritorială de selectare a subiecților ce urmau să alcătuiască substanța viitorului dicționar? Adică, Doamne, «oile» tale să fi coborât atât de jos? Nu, nici vorbă! Colegii mei, ziariștii anilor '60-'90, din presă și din radio, nu pot merge până **acolo**; dacă da (în fond s-au mai văzut asemenea cazuri), atunci piatra a fost aruncată fără nicio cutremurare. Și-i păcat, mare păcat.

Sigur, omisiuni sunt multe. Nu-l văd, în cuprinsul **ghidului**, nici pe Virgil Cuțitaru, cadru didactic universitar, editor de vocație, scriitor de mare talent, conducător al unor instituții de cultură din Iași, între care și Editura Junimea, în calitate de redactor-șef, pornind în toate de la... Radio Iași. Nu-i văd, de asemenea, pe poetul Horia Zilieru, secretar general de redacție la *Iașul literar*, *Convorbiri literare*, *Cronica* și, evident, colaborator statornic și de mare prestigiu al Studioului radiofonic din Iași. Și nu-l văd pe prozatorul Stelian Baboi, cadru universitar al Universității «Al. I. Cuza», și el un colaborator al acestui studio teritorial. De ce? Cine a vrut ca ei să nu existe? Și pentru care fapte, domnule Titus Vîjeu?

Nemulțumit mă declar și de prezența, nesemnificativă (doar de câteva rânduri), a Anei Mășlea, realizator de emisiuni literare, șef de secție etc., la care a colaborat și subsemnatul. Este cunoscută ca fiind autoare a trei volume

de poezie, dintre care unul postum, dar și ca un om sensibil și, indiscutabil, ca un talentat om de radio. Sigur, nu voi cântări, aici, ce și cât a făcut fiecare dintre subiecții acestui **ghid** în instituția pe care o reprezintă. În fond, cine poate ști totul despre fiecare om din această categorie de scriitori? Mai ales că ei nu sunt, nici pe departe, numai luceferi ai literaturii române, și niște palide steluțe stinse înainte de vreme. Totuși, dacă îi aducem în memoria noastră, se cuvine să-i ținem minte pe toți, așa cum au fost, cum sunt și câtă să fie în conștiința noastră, a cititorilor.